

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1997 r.

w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne.

Na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej,
- 2) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie.

Rozdział 2

Warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach

§ 2. 1. Rozporządzenie dotyczy terenów położonych na wysokości powyżej 600 m nad poziomem morza (n.p.m.), których rzeźba terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki, rekreacji ruchowej i sportu w górach.

2. Rozporządzenie dotyczy również terenów leżących poniżej 600 m n.p.m., których rzeźba stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki, rekreacji ruchowej i sportu w górach.

3. Do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa górskiego upoważnione są Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (GOPR) i Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (TOPR), każde w swoim zakresie, oraz inne organizacje ratownicze, które wykonują obowiązki i uprawnienia GOPR za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3. Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące w górach działalność w zakresie kultury fizycznej, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów oraz eksploatacji urządzeń i obiektów — zgodnie z warunkami bezpieczeństwa,
- 2) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach osobom potrzebującym,
- 3) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1, pomieszczeń dla GOPR lub TOPR, a także zapewnieniu ratownikom GOPR lub TOPR, w czasie pełnienia służby, korzystania poza kolej-

nością z kolei linowych lub wyciągów narciarskich.

§ 4. Za stan i warunki bezpieczeństwa terenów i tras służących uprawianiu sportów zimowych, znajdujących się przy kolejach linowych lub wyciągach narciarskich, odpowiadają właściciele tych kolei i wyciągów.

§ 5. W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej GOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych.

§ 6. 1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa tras i urządzeń przy uprawianiu w okresie zimowym sportów oraz rekreacji ruchowej w górach określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Zasady ostrzegania o niebezpieczeństwach i oznakowanie szlaków i tras górskich określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Szczegółowe zasady organizowania wycieczek oraz zbiorowych imprez turystycznych i sportowych w górach określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne

§ 7. 1. Do wykonywania zadań w zakresie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne upoważnione są Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (WOPR) oraz inne organizacje ratownicze, które wykonują obowiązki i uprawnienia WOPR za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej WOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych,
- 4) dyrektorów urzędów morskich,
- 5) przedsiębiorstwa państwowego Polskie Ratownictwo Okrętowe.

§ 8. 1. Kąpieliska mogą być zorganizowane lub prowizoryczne.

2. Kąpieliskiem zorganizowanym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, na stałe przystosowany do kąpeli, z wyznaczonymi i trwale oznakowanymi strefami kąpeli, wyposażony w urządzenia sanitarne oraz inne urządzenia, jak: pomosty, natryski i szatnie.

3. Kąpieliskiem prowizorycznym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, przystosowany do sezonowego wykorzystania, z miejscem do kąpeli prowizorycznie oznakowanym oraz wyposażony w urządzenia sanitarne.

4. Pływalnią jest obiekt wyposażony w sztuczny zbiornik wodny (basen) przeznaczony do kąpeli, mający trwałe brzegi i dno, zaopatrywany w wodę przepływową oraz mający urządzenia sanitarne, szatnie i natryski. Pływalnie mogą być kryte i odkryte.

5. Szczegółowe warunki korzystania z kąpieliska lub pływalni określa regulamin.

§ 9. 1. Kąpielisko należy zlokalizować tak, aby miało dogodnie ukształtowany brzeg i dno oraz dobre nasłonecznienie. Szybkość prądu wody w obrębie kąpieliska zlokalizowanego nad wodami bieżącymi nie powinna przekraczać 1 m/sek.

2. Kąpieliska mogą być urządzone nad obszarami wodnymi, których zanieczyszczenie nie przekracza dopuszczalnych norm ustalonych w odrębnych przepisach.

3. Zlokalizowanie kąpieliska wymaga pozytywnej opinii Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz uzgodnienia z właściwym organem administracji samorządowej, inspektoratem żeglugi śródlądowej i organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a lokalizacja kąpieliska nad wodami morskimi — ponadto z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.

§ 10. 1. Zakazami kąpeli powinny być objęte obszary wodne, na których kąpiel jest niebezpieczna, a w szczególności położone przy śluzach, mostach, budowlach wodnych, portach, jak również szlaki żeglowne oraz wody o silnym zanieczyszczeniu i wirach.

2. Obszary wodne objęte zakazem kąpeli należy oznaczyć, w szczególności przy dojściach i dojazdach do obszaru wodnego, odpowiednimi znakami określającymi przyczynę zakazu.

3. Miejsce niebezpieczne położone na obszarze wodnym, na którym kąpiel jest dozwolona, oznacza się tablicą ostrzegawczą, określającą przyczynę niebezpieczeństwa.

4. Dzieci do lat 7 mogą korzystać z kąpeli wyłącznie pod opieką i nadzorem osób pełnoletnich.

§ 11. 1. Do kierowników ośrodków wypoczynkowych, sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, położonych nad obszarami wodnymi, należy:

- 1) zagospodarowanie obszarów wodnych w celu umożliwienia kąpeli oraz określenie miejsc prze-

znaczonych do kąpeli dla osób nie umiejących pływać,

- 2) zapewnienie oznakowania wszystkich obszarów wodnych i miejsc, na których kąpiel jest niebezpieczna lub objętych zakazem kąpeli.

2. Dla ośrodków, o których mowa w ust. 1, położonych na terenach ze sobą sąsiadujących lub znajdujących się w pobliżu, może być urządzone kąpielisko wspólne.

§ 12. Do obowiązków kierowników kolonii, obozów i innych placówek wypoczynku dzieci i młodzieży, których uczestnicy korzystają z ogólnodostępnych kąpielisk i pływalni, należy:

- 1) zapoznanie uczestników z regulaminem danego kąpieliska lub pływalni oraz czuwanie nad jego ścisłym przestrzeganiem,
- 2) uzgodnienie z kierownikiem kąpieliska lub pływalni warunków i sposobu korzystania z kąpieliska lub pływalni zapewniających bezpieczeństwo uczestnikom.

§ 13. 1. Do obowiązków organizatorów imprez pływackich na wodach otwartych, z wyjątkiem maratonów pływackich, należy zapewnienie dyżuru:

- 1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,
- 2) co najmniej dwóch płetwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

- 1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch płetwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu,
- 2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 14. Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

- 1) obecności ratownika,
- 2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych — co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 15. Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

- 1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej — jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,
- 2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m — jeden ratownik,

3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25—50 m — dwóch ratowników,

4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m — trzech ratowników,

5) w kąpieliskach nadmorskich — trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 16. 1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wzory znaków zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Wykaz sprzętu medycznego, leków i artykułów sanitarnych, w które powinny być wyposażone pływalnie i kąpieliska, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 17. Zapewnienie bezpieczeństwa przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące nad wodą działalność w dziedzinie kultury fizycznej, uprawiającym sporty wodne, a w szczególności: żeglarstwo, żeglarstwo lodowe, żeglarstwo motorowodne i narciarstwo wodne, wioślarstwo, kajakarstwo oraz lotniarstwo i paralotniarstwo holowane za statkami motorowymi, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i eksploatacji przystani i sprzętu pływającego oraz użytkowaniu przyległych akwenów — zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, ustalonymi w odrębnych przepisach,
- 2) zapewnieniu na przystani i akwencie, o którym mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy osobom potrzebującym, w tym pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach.

§ 18. 1. Skład załogi sprzętu pływającego ustala się, uwzględniając zasady dobrej praktyki i wymagania przepisów.

2. Jeżeli w składzie załogi sprzętu pływającego są dzieci do lat 14, powinna nim kierować osoba pełnoletnia.

3. Podczas zorganizowanych imprez dla dzieci przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. Szczegółowe zasady bezpieczeństwa osób biorących udział w imprezach żeglarskich określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. (poz. 358)

Załącznik nr 1

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA TRAS I URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH UPRAWIANIU W OKRESIE ZIMOWYM SPORTÓW ORAZ REKREACJI RUCHOWEJ W GÓRACH

I. Urządzenia sportowe wyczynowe

§ 1. Przez urządzenia sportowe wyczynowe należy rozumieć:

- 1) trasy narciarskie zjazdowe wyczynowe,
- 2) trasy slalomowe,
- 3) trasy narciarskie biegowe wyczynowe,
- 4) skocznie narciarskie,
- 5) urządzenia biathlonowe,
- 6) urządzenia do snowboardingu,
- 7) trasy dla skibobów,
- 8) tory saneczkowe.

§ 2. W razie udostępnienia tras narciarskich zjazdowych wyczynowych do użytku publicznego, muszą być one oznakowane, tak jak narciarskie trasy zjazdowe popularne.

II. Urządzenia służące rekreacji ruchowej

§ 3. 1. Przez urządzenia służące rekreacji ruchowej należy rozumieć:

- 1) narciarskie trasy zjazdowe popularne,
- 2) nartostrady,
- 3) narciarskie półka ćwiczebne,
- 4) narciarskie trasy biegowe i śladowe popularne,
- 5) tory saneczkowe popularne.

2. Narciarskie trasy zjazdowe, biegowe i śladowe są w okresie zimowym szlakami udostępnionymi do użytku publicznego.

§ 4. 1. Narciarskie trasy zjazdowe popularne muszą być oznakowane w zależności od stopnia trudności.

2. Z uwagi na nachylenie trasy w profilu podłużnym wprowadza się następujące stopnie trudności:

Stopień trudności	Trasy	Oznakowanie kolorem	Nachylenie w profilu podłużnym	
			średnie	maksymalne
A	bardzo łatwe	zielony	do 15% (9°)	21% (12°)
B	łatwe	niebieski	17—21% (10—12°)	30% (17°)
C	trudne	czerwony	21—29% (12—16°)	40% (22°)
D	bardzo trudne	czarny	ponad 29% (16°)	53% (28°)

3. Przy ocenie stopnia trudności trasy bierze się pod uwagę ponadto ukształtowanie terenu, zalesienie, zabudowania oraz inne obiekty znajdujące się w bezpośredniej bliskości trasy. Ostateczny stopień trudności trasy ustala GOPR lub TOPR.

4. Urządzenie transportu górskiego, z którego korzystają narciarze, może być eksploatowane w okresie zimowym, jeżeli jest z nim związana co najmniej jedna narciarska trasa zjazdowa o stopniu trudności A lub B o minimalnej szerokości 30 m, zapewniająca równocześnie istnienie wolnej przestrzeni do zjazdu w wymiarze 100 m² na osobę przy szczytowej zdolności przewozowej urządzenia w ciągu 1 godz. (bezpieczne obciążenie trasy).

5. Narciarska trasa zjazdowa nie może przecinać osi wyciągu podporowego lub zaczepowego, a w miarę możliwości nie powinna przechodzić pod koleją linową. Trasa nie może prowadzić ani też krzyżować się z drogami publicznymi oraz drogami i szlakami turystycznymi dla turystyki pieszej i narciarskiej.

6. Właściciele kolei linowych lub wyciągów narciarskich są obowiązani zapewnić bezpieczne i bezkolizyjne dojście pieszych do dolnej stacji oraz zjazd z tras i dolnego peronu do drogi, parkingu lub przystanku autobusowego.

7. W razie prowadzenia trasy przez miejsca potencjalnie zagrożone lawinami, stoki ponad trasą muszą być skutecznie zabezpieczone przed ich zejściem. W ten sam sposób muszą być zabezpieczone drogi przeznaczone do ruchu pieszego w okresie zimowym.

§ 5. Nartostrady stanowią specjalny rodzaj turystycznych szlaków narciarskich, zbudowanych w celu rozładowania dużej koncentracji ruchu; są one jednokierunkowe i przeznaczone wyłącznie do zjazdu. Do przebiegu nartostrad, ich oznakowania oraz warunków bezpieczeństwa na nartostradach stosuje się zasady określone w § 4 dla popularnych tras narciarskich, z wyjątkiem wymagań dotyczących szerokości.

§ 6. 1. Narciarskie półka ćwiczebne, jako tereny przeznaczone do szkolenia narciarskiego i rekreacji ru-

chowej, powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

- 1) usytuowanie ich nie może kolidować z trasami zjazdowymi, nartostradami oraz innymi drogami i szlakami,
- 2) półko ćwiczebne powinno być oznaczone tablicą informacyjną.

2. Za oznaczenie, przygotowanie i utrzymanie półka w stanie nie zagrażającym bezpieczeństwu osób ćwiczących jest odpowiedzialna osoba prowadząca szkolenie narciarskie lub rekreację ruchową.

§ 7. Do tras narciarskich biegowych i śladowych popularnych oraz torów saneczkowych popularnych stosuje się zasady użytkowania oraz zachowania warunków bezpieczeństwa, określone w § 6.

§ 8. 1. Tereny służące rekreacji zimowej w formie narciarstwa dzielą się na:

- 1) zorganizowany teren narciarski (zamknięty) oraz
- 2) nie zorganizowany teren narciarski (otwarty).

2. Przez zorganizowany teren narciarski należy rozumieć narciarskie trasy zjazdowe, których punkt wyjścia może być osiągnięty za pomocą kolei linowej lub wyciągu narciarskiego.

3. Właściciel kompleksu urządzeń wymienionych w ust. 2 musi:

- 1) ustanowić regulamin porządkowy obowiązujący na wyznaczonym terenie, obejmujący co najmniej za-

sady korzystania z kolei linowych lub wyciągów narciarskich oraz czas ich pracy (ruchu), jak również ściśle określenie granic narciarskich tras zjazdowych,

- 2) ustanowić zasady korzystania z narciarskich tras zjazdowych, które powinny być codziennie przed rozpoczęciem przewozu narciarzy skontrolowane, po zakończeniu ruchu patrolowane, a ich pokrywa śniegowa wyrównana,
- 3) zapewnić udzielenie narciarzom pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach i zachorowaniach.

4. Trasy, na których nie stwierdzono naruszenia wymogów bezpieczeństwa określonych w § 6, mogą być uznane za „otwarte”, trasy zaś, które nie spełniają tych wymogów, powinny być uznane za „zamknięte”, a fakt ten podany do wiadomości publicznej.

§ 9. 1. Użytkowników narciarskich tras zjazdowych popularnych i wyczynowych obowiązują zasady regulacji ruchu narciarskiego, zgodne z regułami Międzynarodowej Federacji Narciarstwa (FIS) i przyjęte przez Polski Związek Narciarski, GOPR i TOPR oraz Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, w formie kodeksu narciarskiego.

2. Zasady regulacji ruchu narciarskiego, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą imprez, treningów i zawodów sportowych, nie odnoszą się też do indywidualnych narciarzy, uprawiających rekreację ruchową w terenach otwartych.

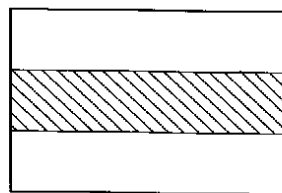
Załącznik nr 2

ZASADY OSTRZEGANIA O NIEBEZPIECZEŃSTWACH I OZNAKOWANIE SZLAKÓW I TRAS GÓRSKICH

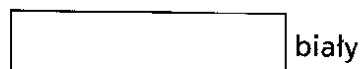
I. Szlaki turystyczne letnie

§ 1. 1. Oznakowanie szlaku turystycznego dokonywane jest przez umieszczenie w widocznych punktach

terenowych znaków prostokątnych trójkolorowych: kolor biały, dowolny kolor z wyjątkiem białego, kolor biały, malowane farbą olejną, o wymiarach 15x10 cm (rys. 1.).

Rys. 1

biały

kolor dowolny z wyjątkiem białego

2. Znaki w terenie powinny być umieszczone w taki sposób, aby była zachowana widoczność kolejnego znaku do przodu i do tyłu, nie rzadziej jednak niż co 50 m.

3. Na początku i na końcu szlaku turystycznego umieszcza się widoczny drogowskaz, na którym powinien być zaznaczony kolor szlaku i czas przejścia.

II. Tereny uprawiania turystyki i sportów zimowych

§ 2. 1. Na szlakach turystycznych, na których uprawiana jest turystyka piesza zimą, obowiązują

znaki letnie oraz umieszczone okresowo znaki zimowe.

2. Obowiązek umieszczenia i konserwowania znaków spoczywa na właścicielach terenów lub osobach fizycznych i prawnych prowadzących na nich działalność z zakresu kultury fizycznej i turystyki.

3. Na szlakach i trasach, na których uprawiane są turystyka i sporty zimowe, obowiązują znaki: zakazu, ostrzegawcze oraz informacyjne.

A. Znaki zakazu

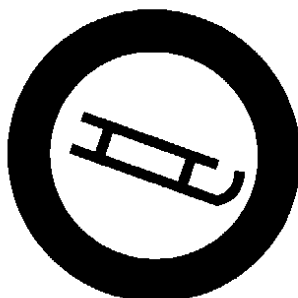
A-1

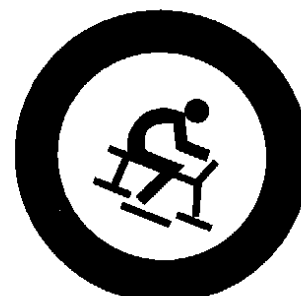
A-2

A-3

A-4

A-5

A—1. Zakaz skręcania (jazda wyłącznie na wprost)

A—2. Zakaz jazdy na sankach i chodzenia pieszo

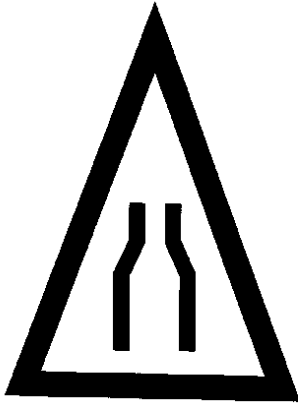
A—3. Zakaz chodzenia pieszo

A—4. Zakaz jazdy na sankach

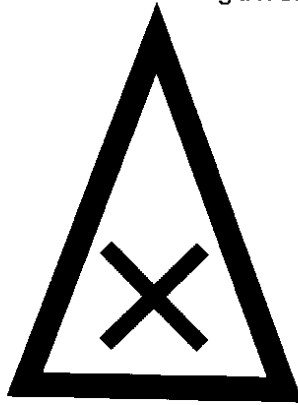
A—5. Zakaz jazdy na skibobach

Tablice znaków zakazu są trójkolorowe (czerwony, czarny, biały) o wymiarach 500 mm (średnica zewnętrzna) i 350 mm (średnica wewnętrzna).

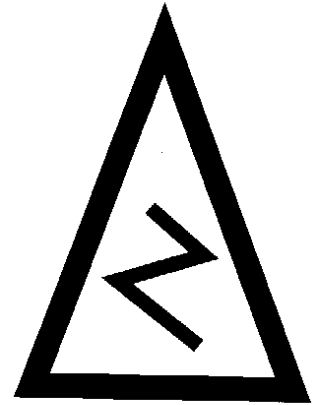
B. Znaki ostrzegawcze

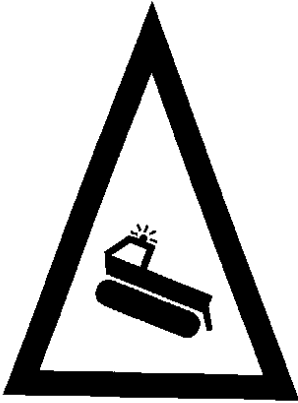
B-1

B-2

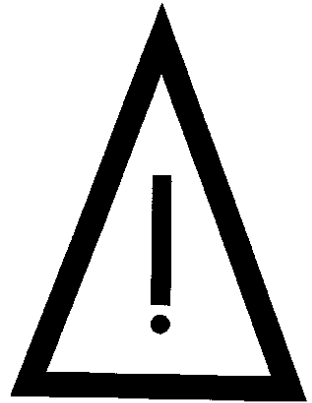
B-3

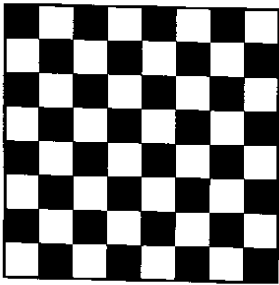
B-4

B-5

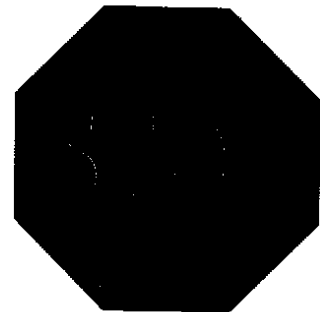
B-6

B-7

B-8

B-9

B—1. Zwężenie na trasie

B—2. Skrzyżowanie

B—3. Zakręty

B—4. Przygotowanie trasy maszynami do ubijania śniegu

B—5. Niebezpieczeństwo wypadnięcia z trasy lub spadnięcia

B—6. Inne niebezpieczeństwo

B—7. Teren zagrożony lawinami

B—8 i B—9. Bezpośrednie zagrożenie lawinami, dalsze przejście lub przejazd zagraża życiu i zdrowiu.

Znaki ostrzegawcze trójkątne są trójkolorowe (czarny, żółty, czerwony) o wymiarach 350 x 500 mm. Pozostałe znaki ostrzegawcze niewymiarowe są dużych rozmiarów, dla zachowania widoczności z większej odległości.

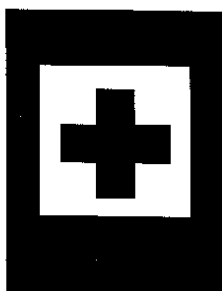
C. Znaki informacyjne

C-1

C-2

C-3

C-4

C—1 i C—2. Oznaczenie miejsca, gdzie umieszczony jest telefon zwyczajny lub bezpośrednie połączenie z pogotowiem ratunkowym

C—3. Punkt sanitarny (pierwsza pomoc)

C—4. Punkt transportu poszkodowanych

III. Niebezpieczeństwo lawin

§ 3. 1. Stopień zagrożenia lawinowego ustala GOPR, współdziałający w tym zakresie z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, GOPR przekazuje niezwłocznie do właściwych organów administracji samorządowej, które ogłaszają komunikaty o stopniu zagrożenia lawinowego w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim i lokalnym.

W komunikacie o stopniu zagrożenia lawinowego podaje się, jakie zostały wprowadzone ograniczenia lub zakazy w poruszaniu się ludzi i funkcjonowaniu urządzeń na danym obszarze. Ogłaszany stopień zagrożenia lawinowego może być zmieniony tylko kolejnym komunikatem wydanym przez ten sam organ.

§ 4. Dla stworzenia właściwego systemu ostrzegawczego wprowadza się następujące stopnie zagrożeń lawinowych:

Stopnie zagrożenia lawinowego

Stopień zagrożenia	Stabilność pokrywy śniegowej	Prawdopodobieństwo wyzwolenia (zejścia) lawiny	Zalecenia dla ruchu osób
1 mały (nieznaczny)	pokrywa śniegowa jest na ogół utrwalona i stabilna (związana)	wyzwolenie lawiny jest możliwe na bardzo niewiele skrajnie stromych stokach, tylko przy dodatkowym dużym obciążeniu ^{***}	na ogół bezpieczne warunki dla wędrowek
2 umiarkowany	pokrywa śniegowa jest tylko na niektórych* bardziej stromych stokach umiarkowanie stabilna, na ogół jednak wystarczająco utrwalona	wyzwolenie lawiny możliwe przede wszystkim na określonych** bardziej stromych stokach, tylko przy dodatkowym dużym obciążeniu ^{***} ; nie należy się spodziewać samorzutnego schodzenia większych lawin	korzystne warunki dla wędrowek pod warunkiem uwzględnienia lokalnych rejonów** zagrożeń
3 znaczny	na wielu* stromych stokach pokrywa śniegowa jest utrwalona tylko umiarkowanie lub słabo	wyzwolenie lawiny jest prawdopodobne już przy małym obciążeniu dodatkowym ^{***} przede wszystkim na określonych** stromych stokach; od przypadku do przypadku możliwe jest samorzutne schodzenie średnich bądź także pojedynczych dużych lawin	poruszenie się wymaga doświadczenia oraz posiadania zdolności do lawinoznawczej oceny sytuacji; obszar możliwości poruszenia się zostaje ograniczony rejonami** zagrożeń
4 duży	pokrywa śniegowa jest słabo utrwalona na większości* stromych stoków	wyzwolenie lawin jest prawdopodobne już przy małym obciążeniu dodatkowym ^{***} na większości** stromych stoków; od przypadku do przypadku możliwe jest samorzutne schodzenie wielu średnich rozmiarów lawin, niejednokrotnie również dużych lawin	poruszenie się wymaga dużej zdolności do lawinoznawczej oceny sytuacji; obszar możliwości poruszenia się ulega bardzo znacznemu ograniczeniu
5 bardzo duży	pokrywa śniegowa jest na rozległym obszarze słabo utrwalona i w znacznym stopniu chwiejna	należy spodziewać się samorzutnego schodzenia wielu dużych lawin, także na terenach o umiarkowanej stromiznie.	poruszenie się jest na ogół niemożliwe

Znaczenie odnośników:

* Bliższe dane zawiera raport (komunikat) lawinowy (np. wysokości bezwzględne, wystawa stoków, formy terenu).

** Wskazania w aktualnym raporcie (komunikacie) lawinowym.

*** Obciążenie dodatkowe:

— duże, np. grupa narciarzy poruszająca się bez zachowania między nimi odstępów,

— małe, np. samotny narciarz lub piechur.

Załącznik nr 3

SZCZEGÓŁOWE ZASADY ORGANIZOWANIA WYCIECZEK ORAZ ZBIOROWYCH IMPREZ TURYSTYCZNYCH I SPORTOWYCH W GÓRACH

§ 1. Organizatorzy imprez turystycznych mają obowiązek opracowania regulaminu imprezy, w którym określą m.in. warunki zapewniające bezpieczeństwo jej uczestników. Organizator powinien zapoznać uczestników z regulaminem przed imprezą.

§ 2. 1. Imprezy sportowe o charakterze masowym lub wyczynowym są organizowane na podstawie regulaminów właściwych polskich związków sportowych.

2. Regulamin powinien uwzględniać specyfikę obszaru, w którym odbywa się impreza, oraz ustalić zasady udzielania pomocy w razie wypadku.

3. Miejsce imprez, o których mowa w ust. 1, oraz treningów należy wybrać tak, aby nie było niebezpieczeństwa kolizji zawodników z osobami nie biorącymi udziału w imprezie.

4. Wybrany odcinek trasy, szlaku albo stoku, na którym odbywają się zawody lub zorganizowany trening, powinien być wyraźnie oznakowany.

5. Bezpośrednio po zakończeniu zawodów lub treningów zorganizowanych na uczęszczanych trasach, szlakach i stokach organizator tych imprez ma obowiązek doprowadzenia terenu do stanu bezpiecznej używalności przez turystów i sportowców nie zorganizowanych.

§ 3. 1. Wycieczki piesze lub narciarskie na terenach górskich, leżących na obszarach parków narodowych

i rezerwatów przyrody oraz leżących „powyżej 1 000 m n.p.m., mogą prowadzić tylko górcy przewodnicy turystyczni.

2. Treningi w terenach górskich, poza trasami narciarskimi i turystycznymi, powinny odbywać się z udziałem górskiego przewodnika turystycznego.

§ 4. Organizatorów imprez turystycznych i sportowych dla młodzieży szkolnej obowiązują także przepisy wydane przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 5. 1. Na terenach objętych bezpośrednią działalnością GOPR lub TOPR wszystkie imprezy turystyczne i sportowe powinny być zgłoszone do GOPR lub TOPR co najmniej na 14 dni przed terminem rozpoczęcia imprezy.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać następujące dane:

- 1) określenie organizatora imprezy,
- 2) termin i czas trwania,
- 3) miejsce imprezy,
- 4) przewidywaną liczbę uczestników.

§ 6. 1. Imprezy, o których mowa w § 5, są zabezpieczone przez GOPR lub TOPR.

2. Zakres i sposób zabezpieczenia zgłoszonych imprez ustala GOPR lub TOPR w uzgodnieniu z organizatorem imprezy.

Załącznik nr 4

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA OSÓB KORZYSTAJĄCYCH Z KĄPIELISK I PŁYWALNI

§ 1. 1. Warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni zapewnia się w szczególności przez:

- 1) wyraźne oznaczenie granic kąpielisk i pływalni, w ramach których oznacza się granice miejsc do kąpieli, w tym strefy dla osób nie umiejących pływać,
- 2) dyżury wodnej służby ratowniczej oraz wyposażenie w sprzęt ratowniczy,
- 3) przygotowanie miejsc ratownikom w celu stałej obserwacji i kontroli osób kąpiących się, a w kąpieliskach — także korzystających ze sprzętu pływającego.

2. Na terenach kąpielisk poza warunkami, o których mowa w ust. 1, należy zapewnić informację o dopuszczalności lub zakazie kąpieli.

§ 2. 1. Informację, o której mowa w § 1 ust. 2, przekazuje się przez wywieszanie odpowiednich flag.

2. Ustala się następujące oznaczenia kolorów flag:

- 1) flaga biała — kąpiel dozwolona,
- 2) flaga czerwona — zakaz kąpieli.

3. Flagę czerwoną wywiesza się w czasie, w którym kąpielisko jest nieczynne, oraz w każdym wypadku, gdy:

- 1) temperatura wody wynosi poniżej 14°C,
- 2) widoczność jest ograniczona do 50 m,
- 3) szybkość wiatru przekracza 5 stopni w skali Beauforta,
- 4) występuje fala powyżej 70 cm, z pojawiającymi się pienistymi białymi grzywami,
- 5) występują silne prądy wsteczne.

§ 3. 1. Przy każdym kąpielisku i pływalni powinien być umieszczony na widocznym miejscu regulamin ustalony przez kierownika.

2. Regulamin powinien być umieszczony na tablicy o minimalnych wymiarach 120 cm x 70 cm, sporządzony literami wielkości nie mniejszej niż 1 cm.

§ 4. 1. Korzystanie z kąpieliska i pływalni może odbywać się w grupach zorganizowanych lub indywidualnie.

2. Przez grupę zorganizowaną rozumie się zespół osób uprawiających ćwiczenia ruchowe w wodzie pod nadzorem i kierunkiem instruktora, trenera, nauczyciela lub innej uprawnionej osoby.

§ 5. W celu stworzenia warunków bezpieczeństwa w kąpielisku zorganizowanym należy:

- 1) zapewnić stałą kontrolę przez ratowników lustra wody z brzegu i od strony wody (z łodzi ratunkowych lub stacjonarnych punktów ratowniczych na wodzie),
 - 2) trwale oznaczyć strefy dla umiejących i nie umiejących pływać, a w szczególności:
 - a) strefy dla nie umiejących pływać o głębokości wody nie większej niż 120 cm — bojami (pławami) w kolorze żółtym, przy czym za bojami powinien znajdować się pas bezpieczeństwa o szerokości 5 m i głębokości nie przekraczającej 130 cm,
 - b) strefy dla umiejących pływać o głębokości wody do 4 m — bojami (pławami) w kolorze czerwonym, przy czym odległość ich od strefy dla nie umiejących pływać lub od linii brzegowej może w kierunku prostopadłym wynosić maksymalnie 50 m,
 - 3) wydzielić brodzik dla dzieci w miejscu, w którym znajduje się piaszczyste i płaskie dno oraz woda o głębokości do 40 cm, przez oznaczenie bojami (pławami) oraz otoczenie siatką sięgającą do dna,
 - 4) zapewnić bieżącą informację dotyczącą temperatury wody i powietrza oraz wysokości fali i siły wiatru,
 - 5) wyposażyć kąpielisko w apteczkę i sprzęt medyczny pierwszej pomocy,
 - 6) wyposażyć kąpielisko w sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe),
 - 7) ustawić maszty wyposażone w komplet flag informacyjnych.
- § 6. Kąpielisko zorganizowane powinno być wyposażone w wieże obserwacyjne lub podwyższone pomosty dla ratowników oraz sieć łączności przewodowej lub radiowej (wewnętrznej i z możliwością bezpośredniego łączenia się z pogotowiem ratunkowym i najbliższą jednostką Policji).

§ 7. W celu stworzenia warunków bezpieczeństwa w kąpielisku prowizorycznym należy:

- 1) zapewnić stałą kontrolę przez ratowników lustra wody,
- 2) oznaczyć strefy dla umiejących i nie umiejących pływać,
- 3) wyposażyć kąpielisko w apteczkę i sprzęt medyczny pierwszej pomocy,
- 4) wyposażyć kąpielisko w sprzęt ratunkowy i pomocniczy,
- 5) ustawić maszty wyposażone w komplet flag informacyjnych.

§ 8. 1. W celu stworzenia warunków bezpieczeństwa na pływalni należy zapewnić:

- 1) stałą obserwację przez ratownika (ratowników) lustra wody oraz osób znajdujących się na terenie obiektu,
- 2) oznaczenie głębokości wody w sposób trwały i widoczny,
- 3) wyposażenie pływalni w apteczkę i sprzęt medyczny pierwszej pomocy,
- 4) wyposażenie pływalni w sprzęt ratunkowy,
- 5) trwałe ogrodzenie pływalni odkrytej,
- 6) bezpośrednią łączność telefoniczną z pogotowiem ratunkowym i najbliższą jednostką Policji,
- 7) zamykanie pływalni w określonych godzinach, w których nie pracuje służba ratownicza.

2. W zajęciach prowadzonych w zorganizowanych grupach na jedną osobę prowadzącą zajęcia nie może przypadać więcej niż 15 uczestników.

§ 9. Do podstawowych obowiązków ratowników należy:

- 1) stałe obserwowanie obszaru kąpieliska i niezwłoczne reagowanie na każdy sygnał wzywania pomocy oraz podejmowanie akcji ratowniczej,
- 2) kontrola stanu urządzeń oraz sprzętu, które zapewniają bezpieczeństwo osób kąpiących się,
- 3) kontrola stref dla umiejących i nie umiejących pływać,
- 4) wywieszanie na maszcie odpowiedniego koloru flag informacyjnych,
- 5) sygnalizowanie, za pomocą urządzeń alarmowych, przekroczeń obowiązującego regulaminu (np. granicy strefy dla umiejących pływać), a w kąpieliskach także nadchodzącej burzy,
- 6) reagowanie na wszelkie wypadki naruszania regulaminu obowiązującego na terenie kąpieliska lub pływalni,
- 7) wpisywanie na tablicy informacyjnej temperatury wody, powietrza oraz innych aktualnych informacji (np. dotyczących nagłych zmian warunków atmosferycznych),

- 8) codzienne kontrolowanie głębokości wody przed otwarciem kąpieliska, a w razie potrzeby — przesunięcie miejsca kąpeli lub czasowe wyłączenie określonych obszarów kąpieliska z używalności,
- 9) oczyszczenie powierzchni i dna obszaru przeznaczonego do kąpeli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny nieszczęśliwy wypadek,
- 10) bieżące prowadzenie dziennika pracy.

§ 10. 1. Kąpielisko zorganizowane powinno być wyposażone w następujący sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze:

- 1) łodzie ratunkowe:
 - a) motorowe — jedna na każde 400 m linii brzegowej,
 - b) wiosłowe — jedna na każde 100 m linii brzegowej,
- 2) koła ratunkowe z linką lub pasy ratownicze — jedno na 50 m linii brzegowej, zawieszane na słupkach w pobliżu lustra wody,
- 3) bosaki ratunkowe,
- 4) liny asekuracyjne z kołowrotkiem o długości minimum 80 m na każdym stanowisku ratowniczym (na kąpieliskach morskich — jedna na każde 100 m linii brzegowej),
- 5) tuby słuchowe lub elektroakustyczne na wszystkich stanowiskach ratunkowych od strony lądu i wody,
- 6) tablice zawierające aktualne informacje o temperaturze wody i powietrza, sile wiatru oraz wysokości fali,
- 7) sygnalizację alarmową,
- 8) środki łączności między stanowiskami ratunkowymi — przewodowe lub radiowe,
- 9) rzutki ratunkowe,
- 10) sprzęt do nurkowania,
- 11) lornetki,
- 12) nosze ratunkowe.

2. W kąpielisku zorganizowanym powinno znajdować się także pomieszczenie na sprzęt ratunkowy, pomocniczy i osobisty ratowników, jedno na 200 m linii brzegowej.

§ 11. Kąpielisko prowizoryczne powinno być wyposażone w następujący sprzęt ratunkowy i pomocniczy:

- 1) łodzie wiosłowe — jedna na 100 m linii brzegowej,
- 2) koła ratunkowe z linką lub pasy ratownicze — jedno na 50 m linii brzegowej,
- 3) linę asekuracyjną o długości minimum 80 m,
- 4) słuchowy sygnał alarmowy,
- 5) rzutki ratunkowe,
- 6) lornetkę,
- 7) bosaki ratunkowe.

§ 12. Pływalnia powinna być wyposażona w następujący sprzęt ratunkowy i pomocniczy:

- 1) koła ratunkowe z linką lub pasy ratownicze — dwa na pływalniach o długości do 50 m i cztery na pływalniach o długości powyżej 50 m,
- 2) żerdzie o długości co najmniej 4 m — dwie na pływalniach o długości do 50 m oraz cztery na pływalniach o długości powyżej 50 m.

§ 13. Łodzie ratunkowe powinny być trwale oznakowane na burtach oraz mieć następujące wyposażenie:

- 1) koło ratunkowe z linką, a także pasy ratunkowe,
- 2) rzutkę ratunkową,
- 3) zaburtową linkę ratunkową,
- 4) tubę głosową lub elektroakustyczną,
- 5) kotwicę na łańcuchu lub linę kotwiczną,
- 6) sprzęt medyczny pierwszej pomocy.

§ 14. Stanowisko ratownicze powinno być wyposażone w:

- 1) sprzęt do nurkowania (płetwy, maska, fajka),
- 2) lornetkę,
- 3) radiotelefon,
- 4) rzutkę ratunkową,
- 5) sprzęt medyczny pierwszej pomocy.

§ 15. Regulamin kąpieliska i pływalni powinien w szczególności:

- 1) określać nazwę i adres jednostki organizacyjnej prowadzącej kąpielisko lub pływalnię,
- 2) przewidywać zakaz wstępu osobom, których stan wskazuje na spożycie alkoholu, zakaz sprzedaży, podawania, wnoszenia i spożywania napojów alkoholowych,
- 3) postanawiać, że:
 - a) dzieci do lat 7 mogą przebywać na terenie kąpieliska lub pływalni oraz kąpać się wyłącznie pod opieką osób pełnoletnich,
 - b) zajęcia na pływalni krytej odbywają się grupowo według ustalonego rozkładu zajęć,
 - c) grupa pływaków na pływalni krytej nie może liczyć więcej niż 15 uczestników na jedną osobę prowadzącą zajęcia,
 - d) zajęcia na pływalni krytej mogą odbywać się tylko w obecności instruktorów pływania i ratowników,
 - e) osoby naruszające porządek publiczny lub przepisy regulaminu będą usuwane z terenu kąpieliska lub pływalni,
 - f) wszystkie osoby znajdujące się na terenie kąpieliska lub pływalni są obowiązane podporządkować się nakazom ratowników pełniących dyżur.

WZORY ZNAKÓW ZAKAZU, OSTRZEGAWCZYCH I INFORMACYJNYCH

§ 1. Znaki zakazu oraz ostrzegawcze obowiązują na odległość podaną na obrzeżu znaku, licząc w metrach w jedną i drugą stronę od znaku. Jeżeli na znaku nie ma podanej odległości, obowiązuje on na obszarze wodnym w zasięgu wzroku.

I. Znaki zakazu

§ 2. 1. Znaki zakazu wskazują rodzaj zakazu i określają jego przyczynę.

2. Znakami zakazu są:

- 1) znak „kąpiel zabroniona”,
- 2) znak „kąpiel zabroniona — szlak żeglowny”,
- 3) znak „kąpiel zabroniona — most”,
- 4) znak „kąpiel zabroniona — spiętrzenie wody”,
- 5) znak „kąpiel zabroniona — woda skażona”,
- 6) znak „kąpiel zabroniona — woda pitna”,
- 7) znak „kąpiel zabroniona — hodowla ryb”,
- 8) znak „skakanie do wody zabronione”,
- 9) znak „strefa ciszy”.

§ 3. Znaki zakazu, o których mowa w § 2, mają kształt okrągły o średnicy 60 cm.

II. Znaki ostrzegawcze

§ 4. 1. Znaki ostrzegawcze uprzedzają kąpiących się o niebezpiecznych miejscach na obszarze wodnym i wskazują przyczynę niebezpieczeństwa.

2. Znakami ostrzegawczymi są:

- 1) znak „wiry”,
- 2) znak „niebezpieczna głębokość wody”,
- 3) znak „zimna woda”,
- 4) znak „nagły uskok”,
- 5) znak „pale”,
- 6) znak „skały podwodne”,
- 7) znak „kamieniste dno”,
- 8) znak „sieci rybackie”,
- 9) znak „wodorosty”.

§ 5. Znaki ostrzegawcze, o których mowa w § 4, mają kształt trójkątów równobocznych, których wierzchołek skierowany jest ku górze. Długość jednego boku trójkąta wynosi 75 cm.

III. Znaki informacyjne

§ 6. 1. Znaki informacyjne wskazują, że w pobliżu znaku znajdują się podane na znaku obiekty i urządzenia.

2. Znakami informacyjnymi są:

- 1) znak „plaża strzeżona”,
- 2) znak „punkt medyczny”,
- 3) znak „telefon”.

§ 7. Znaki informacyjne, o których mowa w § 6, mają kształt prostokąta o wymiarach 80 x 60 cm.

I. Znaki zakazu

Kąpiel zabroniona

Kąpiel zabroniona
— szlak żeglowny

Kąpiel zabroniona
— most

Kąpiel zabroniona
— spiętrzenie wody

Kąpiel zabroniona
— woda skażona

Kąpiel zabroniona
— woda pitna

Kąpiel zabroniona
— hodowla ryb

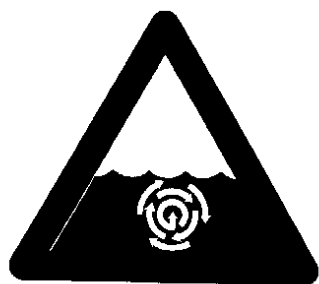

Skakanie do wody
zabronione

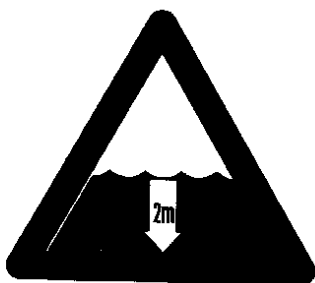

Strefa ciszy

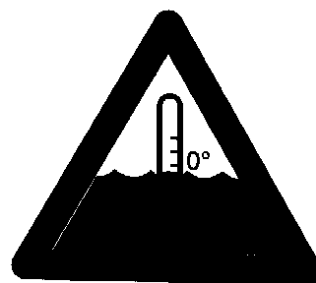
II. Znaki ostrzegawcze

Wiry

Niebezpieczna
głębokość wody

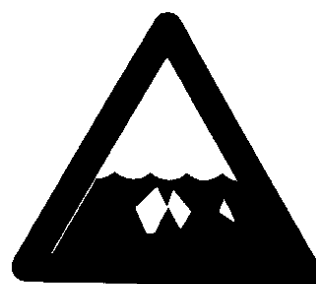
Zimna woda

Nagły uskok

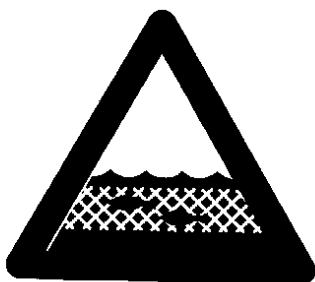
Pale

Skały podwodne

Kamieniste dno

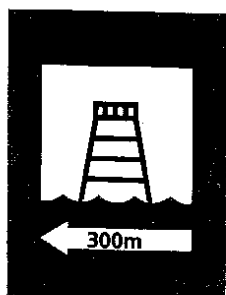

Sieci rybackie

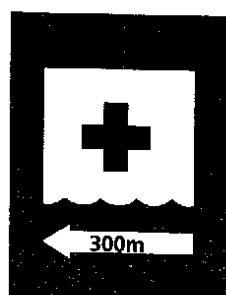

Wodorosty

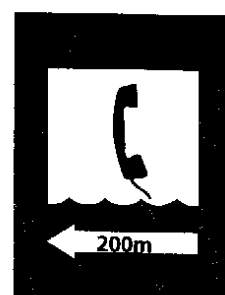
III. Znaki informacyjne

Plaża strzeżona

Punkt medyczny

Telefon

Załącznik nr 6

WYKAZ SPRZĘTU MEDYCZNEGO, LEKÓW I ARTYKUŁÓW SANITARNYCH, W KTÓRE POWINNY BYĆ WYPOSAŻONE PŁYWALNIE I KĄPIELISKA

1. Sprzęt medyczny:		4) krople żołądkowe	— 1 op.,
1) aparat do sztucznego oddychania	— 1 szt.,	5) pyralgin (w tabletkach)	— 10 szt.,
2) inhalator tlenowy przenośny	— 1 szt.,	6) solutio Jodi spirituosa (jodyna)	— 100 g,
3) nożyczki proste i zakrzywione	— 2 szt.,	7) spirytus skażony	— 100 g,
4) opaska uciskowa (szeroka taśma gumowa)	— 1 szt.,	8) woda utleniona	— 200 g.
5) szyna usztywniająca	— 3 szt.,	3. Artykuły sanitarne:	
6) kieliszek do leków	— 1 szt.,	1) agrafki	— 6 szt.,
7) termometr	— 1 szt.,	2) chustki trójkątne	— 3 szt.,
8) maseczki do sztucznego oddychania,		3) gaza wyjałowiona 1/8 m x 1 m	— 15 szt.,
9) rękawiczki gumowe.		4) lignina à 100 g	— 10 op.,
2. Leki:		5) opaska gazowa 4 m x 10 cm	— 10 szt.,
1) amoniak w ampułkach	— 3 amp.,	6) opaska elastyczna szerokości 10 cm	— 4 szt.,
2) Panthenol spray	— min. 1 op.,	7) opatrunek indywidualny wyjałowiony	— 10 szt.,
3) krople walerianowe	— 30 g,	8) prestoplast i poloplast	— 10 szt.

Załącznik nr 7

SZCZEGÓŁOWE ZASADY BEZPIECZEŃSTWA OSÓB BIORĄCYCH UDZIAŁ W IMPREZACH ŻEGLARSKICH

§ 1. 1. Udział lub kontynuowanie udziału w imprezach żeglarskich zależy od decyzji każdego kierownika jachtu i odbywa się tylko na jego odpowiedzialność. W wypadku kiedy kierownikiem jachtu jest osoba niepełnoletnia, decyzja należy do kierownika ekipy lub rodziców (opiekunów).

2. Każdy kierownik jachtu ma obowiązek udzielenia wszelkiej pomocy każdemu statkowi czy osobie znajdującej się w niebezpieczeństwie, dbając o bezpieczeństwo własnego jachtu.

§ 2. Organizator imprezy jest obowiązany do przygotowania i przeprowadzenia imprezy, a w szczególności do:

- 1) spełnienia wszystkich warunków określonych w ogłoszonym zawiadomieniu o imprezie,
- 2) przestrzegania obowiązujących przepisów w zakresie organizacji imprez, jeśli jest to wymagane, do uzyskania odpowiedniej zgody na przeprowadzenie imprezy,
- 3) powołania kierownika imprezy,
- 4) stosownie do warunków i programu imprezy zapewnienia opieki medycznej — minimum pielęgniarka z apteczką pierwszej pomocy,
- 5) sprawdzania przy przyjmowaniu zgłoszeń, czy jachty, ich kierownicy i członkowie załóg odpowiadają warunkom ustalonym dla danej imprezy,

- 6) przekazania do dyspozycji kierownika imprezy w czasie przez niego wymaganym:
 - a) niezbędnych środków technicznych,
 - b) statku kierownika imprezy oraz statków ratowniczych,
 - c) informacji z aktualnymi prognozami pogody,
 - d) informacji o sposobie zabezpieczania,
- 7) udzielenia wszelkiej pomocy kierownikowi imprezy, a w szczególności w zakresie bezpieczeństwa.

§ 3. 1. Kierownik imprezy jest odpowiedzialny za sprawne i bezpieczne przeprowadzenie imprezy, zgodnie z jej rodzajem.

2. Kierownik imprezy może ją odroczyć, przerwać lub odwołać, szczególnie jeżeli jej przeprowadzenie lub kontynuowanie zagraża bezpieczeństwu uczestników.

3. Ze względu na bezpieczeństwo imprezy, kierownik jest obowiązany do:

- 1) opracowania i przekazania zainteresowanym ustnej lub pisemnej instrukcji zabezpieczenia trasy imprezy,
- 2) sprawdzenia, czy zabezpieczenie imprezy jest skuteczne i zgodne z obowiązującymi przepisami,

- 3) ustalenia sposobu rejestracji jachtów wychodzących i powracających z imprezy,
- 4) omówienia z kierownikami jachtów, kierownikami ekip lub trenerami instrukcji żeglugi, ze szczególnym zwróceniem uwagi na problemy bezpieczeństwa.

4. Kierownikowi w czasie trwania imprezy przysługują, w stosunku do uczestników, uprawnienia dyscyplinarne, a w stosunku do członków kierownictwa imprezy i jej obsługi oraz w stosunku do kierowników statków ratowniczych — uprawnienia wynikające z zasad zwierzchnictwa służbowego.

5. Kierownik imprezy jest upoważniony do wezwania lub przyjęcia pomocy dla zabezpieczenia życia wszystkich osób biorących udział w imprezie, jeżeli uzna to za niezbędne ze względu na warunki, w których impreza się odbywa. Zaciągając zobowiązania z tego tytułu kierownik imprezy działa jako pełnomocnik organizatora imprezy.

§ 4. Kierownik jachtu jest obowiązany:

- 1) przestrzegać obowiązujących w danej imprezie przepisów, a w szczególności zasad, o których mowa w § 1,
- 2) stosować się do zarządzeń, poleceń i sygnałów kierownika imprezy oraz nakazać ich wykonanie załozce, jeśli nie zagrażą one bezpieczeństwu prowadzonego jachtu lub załogi,
- 3) dbać o sprawność techniczną jachtu oraz jego wyposażenie, zgodnie z odpowiednimi przepisami i zasadami dobrej praktyki,
- 4) niezwłocznie zawiadomić kierownika imprezy lub wskazaną przez niego osobę o wszelkich wypadkach, chorobach i innych wydarzeniach mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo żeglugi jachtu, który prowadzi, lub innych jachtów oraz o nieprzystąpieniu do imprezy — przed jej rozpoczęciem lub wycofaniu się z imprezy — w trakcie jej trwania.

§ 5. Kierownik lub trener ekipy jest obowiązany do:

- 1) zgłoszenia swojego udziału w imprezie,
- 2) podejmowania wszelkich decyzji wynikających z przepisu § 1 ust. 1 w stosunku do niepełnoletnich kierowników jachtów,

- 3) przestrzegania przez powierzonych jego opiece członków ekipy obowiązujących ogólnie oraz w danej imprezie szczególnych przepisów bezpieczeństwa,
- 4) podporządkowania się decyzjom kierownika imprezy oraz udostępnienia posiadanych środków technicznych, jeśli tego wymagają względy bezpieczeństwa.

§ 6. Kierownik statku ratowniczego jest obowiązany:

- 1) przygotować statek ratowniczy i jego załogę, zgodnie z wymaganiami danej imprezy i zasadami dobrej praktyki,
- 2) stosować się do instrukcji żeglugi oraz do pisemnej lub ustnej instrukcji bezpieczeństwa obowiązującej na akwenach, na których odbywa się impreza,
- 3) dotożyć wszelkich starań, aby akcja ratownicza przeprowadzona była zgodnie z należytą dbałością o zapewnienie życia i bezpieczeństwa wszystkich osób i sprzętu biorącego udział w imprezie.

§ 7. 1. Jako minimalne zabezpieczenie ratownicze imprezy, z wyjątkiem regat i wypadków, o których mowa w ust. 2, 4 i 6, ustala się jeden statek ratowniczy na każde 20 jachtów. Statek kierownika imprezy, z wyjątkiem regat żeglarskich, może być uważany za statek ratowniczy.

2. W wypadku dopuszczenia do imprezy (z wyjątkiem regat) ponad 50% kierowników jachtów bez uprawnień żeglarskich — ustala się jeden statek ratowniczy na 10 jachtów biorących udział w imprezie.

3. Zarząd okręgowego związku żeglarskiego może zezwolić, aby na terenie jego działalności impreza (z wyjątkiem treningów i regat) była zabezpieczona przez szalupy wiosłowe lub jachty żaglowe z co najmniej 2-osobową załogą złożoną przynajmniej z żeglarzy jachtowych. W takim wypadku jest wymagane, aby jednostka zabezpieczająca przypadła na 10 jachtów.

4. Minimalne zabezpieczenie regat żeglarskich jachtów mieczowych i desek z żaglem stanowi jeden statek ratowniczy oraz dodatkowo jeden statek ratowniczy na każdą rozpoczynającą się liczbę jednostek żaglowych określonych w tabeli:

Miejsce regat	Liczba jednostek na dodatkowy jeden statek ratowniczy	
	jachty	deski
wody śródlądowe	25	40
Zatoka Pucka, Zalew Szczeciński, Zalew Wiślany	20	30
Zatoka Gdańska, Morze Bałtyckie	15	30

5. Nie jest wymagane zabezpieczenie regat morskich jachtów balastowych.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące zabezpieczenia imprez ślizgów lodowych zawarte są w Przepisach regat żeglarstwa lodowego, wydanych przez Polski Związek Żeglarski.

7. Kierownik imprezy może zażądać zabezpieczenia większego, jeżeli uzna, że wymagają tego warunki atmosferyczne lub stopień wykształcenia uczestników.

§ 8. Jeżeli warunki bezpieczeństwa tego wymagają, organizatorzy mogą dodatkowo określić szczegółowe zasady organizacji imprez i specjalne wymagania stawiane uczestnikom.